

****Subject: Winning the Heart of Iran****

April 29, 2026

Mr. President,

Your Secretary of State reflected a profound truth when he said: **the regime in Iran is not the people of Iran.**

Before the 1979 revolution, Iran and the United States shared a remarkable bond. In every major Iranian city, the Iran-America Society served as a center for learning, cultural exchange, and friendship. Nearly 50,000 Americans lived and worked in Iran, welcomed by the Iranian people.

The people of Iran did not change. What changed was the Constitution imposed in the summer of 1979.

In November 1998, eighteen members of the Mid-America Committee traveled throughout Iran. They walked freely in the streets, spoke directly with ordinary citizens, and witnessed firsthand the deep goodwill that Iranians still held toward America.

That goodwill was badly shaken by the events of June 20. Yet your decisive leadership at the conclusion of the Twelve-Day War helped restore much of that trust. Your command to end the conflict demonstrated strength, restraint, and wisdom. It reminded ordinary Iranians that America distinguishes between a hostile regime and a great people.

For many Iranians, you have represented hope. During your first term, many saw you as a potential liberator. In your second term, some even compare you to Cyrus the Great—a leader remembered not for conquest alone, but for liberation, justice, and respect for nations.

Today, many Iranians ask a simple but historic question: will America help them achieve freedom, or merely reshape the balance of power?

As you have rightly said, America has won the war. But the greater victory is still ahead: winning the hearts and minds of the Iranian people.

For more than six years, courageous activists, scholars, and citizens inside Iran have called for two fundamental changes. We have echoed these same principles in the United States through our books, **The Road Map** and **Iran & the West**.

First, the formation of a Constitutional Assembly to remove the provisions in Iran's Constitution that institutionalize hostility, export extremism, and deny the Iranian people their fundamental rights.

Second, the implementation of smart sanctions to identify, seize, and preserve the vast wealth stolen by regime elites—assets estimated at nearly one trillion dollars—which would otherwise continue to finance repression at home and terrorism abroad.

These two measures were the right solution three years ago. They remain the right solution today. They offer a path not only to ending conflict, but to creating a lasting legacy: an Iran at peace with its neighbors, aligned with the West, and forever grateful to the American people.

That would be a victory remembered in the streets of Iran for generations.

Respectfully,

Sohrab ChamanAra

www.CyrusForce.org

ترجمه فارسی

****موضوع: فتح قلب ایران****

بیست و نهم آوریل 2026

جناب آقای رئیس‌جمهور،

وزیر امور خارجه شما حقیقتی عمیق را بیان کرد وقتی گفت: *رژیم ایران با مردم ایران یکی نیست*.

پیش از انقلاب ۱۳۵۷، ایران و ایالات متحده پیوندی کم نظیر داشتند. در هر شهر بزرگ ایران، «انجمن ایران و آمریکا» مرکزی برای آموزش، تبادل فرهنگی و دوستی بود. نزدیک به پنجاه هزار آمریکایی در ایران زندگی می‌کردند و در کنار مردم ایران کار می‌کردند، می‌آموختند و زندگی روزمره خود را می‌گذراندند. مردم ایران تغییر نکرده‌اند؛ آنچه تغییر کرد، قانون اساسی بود که در تابستان ۱۹۷۹ بر کشور تحمیل شد.

در نوامبر ۱۹۹۸، هجده عضو "کمیته مید-آمریکا" به ایران سفر کردند. آنان آزادانه و بدون همراه در خیابان‌های ایران قدم زدند و با چشمان خود دیدند که مردم عادی ایران تا چه اندازه نسبت به آمریکا احساس مثبت دارند.

این محبوبیت بر اثر جنگ دوازده روزه و به ویژه حمله ۲۰ ژوئن اسرائیل آسیب دید. اما تصمیم دوراندیشانه شما در پایان دادن به جنگ، و فرمان قاطع شما برای توقف آن، بار دیگر اعتبار و محبوبیت آمریکا را در میان مردم کوچه و خیابان ایران احیا کرد. سخن صریح شما که فرمودید: «نمی‌دانم اینها چه کار می‌کنند»، شما را در قلب مردم ایران جای داد.

مردمی که در دوره نخست ریاست جمهوری شما، شما را به‌عنوان ناجی خود می‌نگریستند، و در دوره دوم، شما را با کوروش بزرگ مقایسه می‌کردند، اکنون از خود می‌پرسند: آیا شما اسکندر خواهید بود یا کوروش؟

در همین حال، دشمنان آمریکا و حتی دوستان بی‌طرفی که با شکیبایی برای وقوع جنگ لابی کردند، اکنون کنار نشسته‌اند تا از پیامدهای آن بهره برداری کنند؛ صرف نظر از هزینه‌ای که این امر ممکن است بر آمریکا تحمیل کند.

همان‌گونه که خود فرمودید، آمریکا در جنگ پیروز شد. اما هنوز قلب و ذهن مردم کوچه و خیابان ایران را به طور کامل به دست نیاورده است.

از شش سال پیش، در داخل ایران، از طریق بیانیه‌های متعدد برای تغییر قانون اساسی که به امضای بسیاری از فعالان و اندیشمندان برجسته ایرانی رسیده است، دو مطالبه بنیادین مطرح شده است. ما نیز در ایالات متحده همین مطالبات را از طریق انتشار دو کتاب، *نقشه راه* و *ایران و غرب*، بازتاب داده‌ایم.

این دو مطالبه اساسی عبارت‌اند از:

1- تشکیل مجلس مؤسسان برای اصلاح قانون اساسی و حذف اصولی که دشمنی، صدور تروریسم و بی‌ثباتی منطقه‌ای را نهادینه کرده‌اند.

2- اعمال تحریم‌های هوشمند و مصادره دارایی‌های غارت شده مردم ایران — که ارزش آن نزدیک به یک تریلیون دلار برآورد می‌شود — تا این منابع نتوانند صرف تأمین مالی شبکه‌های تروریستی وابسته به حکومت شوند.

این دو مطالبه، سه سال پیش راجل بودند؛ امروز نیز همان راه حل هستند. این مسیر نه تنها به پایان جنگ کمک می‌کند، بلکه میراثی از احترام، دوستی و حسن نیت در قلب مردم ایران برای دهه‌های آینده بر جای خواهد گذاشت.

با احترام،

سهراب چمن‌آرا